

A szakszervezeti világkongresszus elősegíti a munkásosztály mozgósítását a békéért, a háború ellen

Moszkvában szerdán folytatta munkáját az V. szakszervezeti világkongresszus.

A délelőtti ülésen bejelentették, hogy a különböző országok szakszervezeteitől és személyiségeitől mintegy kétezer üdvözlőt érkezett eddig a kongresszus címére. A szovjet dolgozók forró testvéri üdvözlőket küldik és sok sikert kívánnak a kongresszusnak a szakszervezeti mozgalom legfontosabb feladatainak megoldásához.

Ezután Ibrahim Zaharia, a Szakszervezeti Világkongresszus titkára mondott beszédet a tegnapi lezárult vita eredményeiről.

Kongresszusunk — jelenlegi elő fogja segíteni a munkásosztály erőinek mozgósítását a békéért, az imperializmus és a gyarmatosítás

megszüntetéséért, a demokratikus és szociális jogokért vívott küzdelemben. Az afrikai, ázsiai, latin-amerikai és európai országok küldötteinek felszólalásai hozzájárultak az Egyesült Államok által vezetett nemzetközi imperializmus tevékenységének leleplezéséhez.

Kongresszusunk egyöntetű véleménye — mondotta befejezésül Zaharia —, hogy

a háború elkerülhető és mozgalmunk legfőbb feladata a békeharc. A kongresszuson kifejtett vélemények bebizonyították, hogy helyes volt a Szakszervezeti Világkongresszus kezdeményezése, a szakszervezetek akció-program kidolgozása.

A kongresszus plenáris ülésén legközelebb csütörtökön délután ül össze. (MTI)

Gagarin megérkezett Afganisztánba

Jurij Gagarin őrnagy, a világ első űrhajója dr. Ali Ahmad Popal közoktatási miniszter és az Afgán—Szovjet Baráti Társaság meghívására kedden Afganisztánba

érkezett. A kabuli repülőtéren dr. Popal és Ulfat, az Afgán—Szovjet Baráti Társaság elnöke, valamint több ezer ünnepelő tömeg fogadta Gagarint és feleségét. (MTI)

HÚSIPARI SZAKEMBEREK LESZNEK

A Szegedi Tartósítói és Húsipari Technikumban százharmincan tanulnak az idén. A technikumban korszerűen felszerelt húsfeldolgozó tanműhely is van, s így a fiatalok helyben, az iskola falai között sajátíthatják el a gyakorlati ismeretek jelentős részét. Nemcsak a diákok tanulnak itt, hanem a szakma ipari tanulói is. A tanműhelyben megismerkednek a szalámi, kolbász, hurka, s más hentesáruk készítésével, s megtanulják a nehezebb hentesmunkákat, mint például a csontozást is. Emellett természetesen üzemekben is gyakran tesznek látogatást. Ugyancsak a gyakorlati oktatást szolgálja a gazdagon felszerelt fizikai és kémiai laboratórium. A végzett fiatalok húsfeldolgozó vállala-

toknál, mélyhűtőipari üzemekben, konzervgyárakban technikusok lesznek.

Képeink két jellegzetes mozzanatot örökítették meg a technikum életéből. Az egyik felvételt szövevényes órák készült: Szabó Mária mikroszkopikus vizsgálatokat végez. A második képen a tanulók vadászkolbászt készítenek.

vállalat alól... és sajnos, ma is találunk számos esetet, amikor a vezetők nem vállalják cselekedeteikért a felelősséget... megpróbálják felsőbb szervek véleményével betakarni önmagukat. Ahol ilyen vezetők dolgoznak, ott nincs sem a megfelelő és nélkülözhetetlen kezdeményezés, okos, jó intézkedés, amiért felelősséggel tartoznak az intézkedő szerv vezetői. Pedig a személyi kultusz megszűnése után a szocialista építés meggyorsuló időszakában az embereknek valóban gondolkodniuk kell, hogy kialakítsák helyes véleményüket, döntéseiket kell hozniuk a maguk munkaterületén, és ezekért viselniük is kell a felelősséget. (Az idézett beszédből.)

A dogmatikus gondolkodásmódból ered az a helyenként tapasztalható fonák jelenség is, mely szerint a — megfelelő — kollektívák előtti negatív véleménynyilvánítás, bírálat ugyanmond azt a vezető tekintélyének. S ezért vezető emberek hibáit nem szabad hánytorgatni, inkább négy szemközti intézzük el, ha akadnak nézeteltérések, vagy kritizálnivaló dolgok. De ha egy »kisemberről« van szó, akkor egészen természetesnek találják, hogy nyílt színen kell bírálmi hibáit. Ebben a gondolkodásmódban rejlik az a felfogás is, hogy különbség van vezető és nem vezető között, mégpedig — különbség van pártbeli és állampolgári jogok tekintetében. Pedig ez így nem igaz. Különbség van a kötelességek és a felelősségek arányában. Mert minél nagyobb beosztású egy vezető, annál jelentősebb a felelőssége a reá bízott terület és emberek sorsáért.

Idé tartozik az a felfogás is, hogy a »megbírált« embernek »vége van«. Pedig idegen a mi pártunk álláspontjától, de mert az elmúlt években ez gyakori jelenség volt a pártban, egyesek azt hiszik, hogy ez most is így van. A meglevő hibák kijavításának első és legfontosabb módja, hogy őszintén megmondjuk azokat. Hogyan képzelhető el más-

képpen a vezető beosztású emberek segítése? Csakis azáltal, hogy nem hallgatjuk el munkájuk gyengeségeit, mert ha ezt tennénk, ártanánk saját elvtársainknak, barátainknak. De az is alapkérdés, hogy az ember hibái ellen lépünk fel — s ne az ember ellen! Aki ezt elvéri, akarva, akaratlanul árt annak az ügynek, amelyet képvisel, mert bizonytalanságba, féltékenységgel, bizottságos, becsületes, jóképessé emberek.

A szektás, dogmatikus gondolkodásmód tünete az is, hogy helyenként különböző munkakörök betöltésénél feltétlenül csak párttagot vesznek számításba. Mintha párttagjainkon kívül nem akadna az adott területen megbízható, becsületes, jóképessé pártunkon kívüli. Ha mi azt akarjuk, hogy dolgozó népünk alkotó erejét maximális mértékben kibontakoztassuk, s vállalva küzdjünk minden becsületes, tisztességes, jószándékú emberrel, aki egyetért velünk a fő kérdésekben, akkor ezzel a jelzett hibás szemlélettel szakítanunk kell. Nemcsak szavakban, hanem szemléletünkben és gyakorlati munkánkban.

Úgy is emlegethetjük e kérdéseket, hogy a forradalmi kommunista mozgalom új útjait vetette meg az SZKP XX. és XXII. kongresszusa — a XX. század második felében folytatandó kommunista politika koncepcióját határozta meg. Ezt eljáratítani, önmagunkban feldolgozni és aszerint cselekedni és élni — valamennyiunktől komoly erőfeszítéseket követel. Ki előbb, ki utóbb érti meg a kialakult új helyzetet, és ki előbb, ki utóbb — de gondolkodó emberek valamennyien — képesek lesznek levonni munkájuk folytatásához elengedhetetlen szükséges tanulságokat. Mert e tanulságok levonása nélkül voltaképpen a századunk első felébe tekintő nézetekkel próbálkoznánk megoldani századunk második felének forradalmi problémáit.

Már tükröződnek az ötéves terv célkitűzései a szegedi termelőszövetkezetek 1962-es terveiben

Növelik a termésátlagokat — Jelentősen fejlesztik a baromfitermesztést

Korábban a termelőszövetkezetek termelési terveit a zárszámadással egyidőben, tehát az év első hónapjaiban készítették el. Ez a gyakorlat bizonyos mértékig károsan befolyásolta a gazdálkodás tervszerűségét, mivel a tsz-ek az őszi szüretet, vetést az új év célkitűzéseinek ismerete nélkül végezték el. Népgazdasági szempontból sem volt jó ez a módszer, mert az őszi kálászások, vetése például nem az országos irányelveknek megfelelően alakult.

Ez évben a termelőszövetkezetek

már szeptemberben megkezdtek termelési terveik készítését

és az őszi nagy munkák előtt már tudták, hogy mit kell teljesíteniük. A nagyobb tervszerűség hatása több helyen, így Szegeden is mutatkozik. Nemi köze van az új tervkészítési rendszernek is ahhoz, hogy a szegedi termelőszövetkezetek

a város számára előirányzott kenyérgabona vetéstervet most az összel 101 százaléka teljesítették.

A szegedi termelőszövetkezetek 1962. évi termelési terveit a napokban hagyta jóvá a városi tanács végrehajtó bizottsága. Jelentősen előmozdítják ezek a tervek

a szegedi termelőszövetkezetek fejlődését, ugyanakkor tükrözik a város második ötéves tervének mezőgazdasági céljait is.

Emelkedik a mezőgazdaság termelése nálunk, mégpedig a termésátlagok növelésével, az állatállomány gyarapításával. Szeged termelőszövetkezei jövőre, a terv sikeres végrehajtása esetén az ideinél több terményt, vágoállatot adhatnak át az államnak közfogyasztásra, ugyanakkor

több jut majd közvetlenül a város piacára is.

Mintegy 9 ezer holdnyi területre készítették el növénytermesztési tervüket a tsz-ek, mégpedig az egyes termelőszövetkezetek sajátosságainak megfelelően. A kenyérgabona vetésterülete nem növekedik az ez évihez képest. Mivel a kormányhatalmazott célja az ország kenyérgabonaellátásának megvalósítása, a szegedi tsz-ek az ilyen téren rájuk háruló feladatokat a búza termésátlagának növelésével akarják teljesíteni.

A búza vetésterülete 52 százaléka magashozamú, szovjet és olasz búzafajtákat termesztnek.

Ehhez természetesen sok műtrágya kell. Az új évben jelentősen növekszik a műtrágyafelhasználás nálunk.

Átlagban 120 kilogramm műtrágyát szórnak ki holdanként.

A talajerő fenntartásához egyébként a műtrágyán kívül szervestrágya is szükséges. Korszerű gazdálkodási követelményeknek megfelelő mennyiségű szervestrágyát 1962-ben még nem lehet biztosítani az állatállomány viszonylagos fejletlensége miatt, azonban a szántóterület 18 százaléka már juthat szervestrágya. 3—4 év alatt már rendelkezésre áll azonban annyi szervestrágya, amely elegendő lesz a város egész szántóterületére.

Az állatállomány emelkedésével kapcsolatban 1962-ben

növekszik a takarmánygabona, a kukorica és az évelős, pillangós növények vetésterülete.

Némileg emelkedik a szántóföldi zöldszérmesztés is.

Sok erőfeszítés történt az elmúlt években a modern állattenyésztés alapjainak lerakására Szegeden. Az új évben növekedik a tsz-ek állatállománya. Mivel az adottságok miatt — kevés például a kukoricatermesztésre alkalmas föld — a sertés-tenyésztést nem lehet korlátlanul fejleszteni,

1962-ben és az elkövetkezendő években a baromfitermesztésre, elsősorban a húscibék nevelésére fordítanak nagy gondot nálunk.

A szegedi termelőszövetkezetek amellyel, hogy teljesítsék állami kötelezettségeiket, baromfiból néhány év múlva teljesen elláthatják majd a szegedi piacot egymaguk is. 1962-ben az Új Élet, a Dózsa és a Felszaba-

dulás Tsz-eknek lesz a legnagyobb baromfiállománya Szegeden. Az Új Élet és a Dózsa értékesítési tervében szerepel a szabadpiacra szánt nagyobb baromfimenyiség is. A Dózsa Tsz nagyobb mennyiségű tojást akar eladni a szegedi piacokon, többet, mint amennyit az államnak szánt.

Baromfiból mintegy száz ezer darabbal termelnek többet Szegeden az új évben.

Ezek a változások éreztetik hatásukat a termelőszövetkezetek pénzgazdálkodásában, a bevételeknél is. Növekszik a termelőszövetkezeti gazdák bevétele a szántóföldi növénytermesztésből, a zöldszérmesztésből és a virágkertészetből. A belterjesebb gazdálkodás folytán

a szántóföldi növénytermesztés bevétele 27 százalékkal lesz magasabb.

Minden tsz jelentős bevételre számít kertészetéből. A Haladás Tsz kertészete előreláthatólag egymillióval többet jövedelmez majd, mint ez évben. Az Új Élet Tsz-nek a fűszerpaprika biztosít nagyobb összeget. Mintegy

50 százalékkal emelkedik a tsz-ek bevétele a városban az állattenyésztésből is.

Elsősorban a Felszabadulás és az Új Élet Tsz-eknél várható nagyobb fejlődés. Jobb gazdálkodást jelez, hogy a tsz-ek tervezett kiadása 11 százalékkal csökken majd.

Előrehaladás el sem képzelhető beruházások nélkül. Szeged termelőszövetkezei 47 százalékkal többet ruháznak be jövőre. A beruházások nagyságát nézve a következő lesz a sorrend a szegedi termelőszövetkezetek között: Felszabadulás, Haladás, Új Élet, Dózsa, Róza Ferenc és a Táncsics Tsz.

Megtervezték a termelőszövetkezetek tagjainak jövedelmét is. A Felszabadulás és a Haladás Tsz-ben számíthatnak a legtöbb egyéni jövedelemre, a lista végén pedig az Új Élet szerepel.

Az egy munkaegység értékét majdnem azonosan tervezték. A városi átlag a terv szerint meghaladja majd a 30 forintot munkaegységenként.

Helyes a termelőszövetkezetek törekvése, hogy javítsák a készpénzreszesedési arányát jövőre. Városi átlagban munkaegységük 65 százaléka kapják meg készpénzben a szegedi tsz-ek gazdái 1962-ben. A Haladás Tsz-ben folytatják az eddigi gyakorlatot, a havi készpénzfizetést. A Felszabadulás Tsz-ben a gépkelők és az állattenyésztésben dolgozók, az Új Életben pedig csak az állattenyésztésben tevékenykedők kapnak készpénzfizetést. 1963-ig azonban valószínűleg minden szegedi tsz ráter erre a részesedési formára a gépesítésben és az állattenyésztésben dolgozók körében.

Az első magyar kommunista költő hagyatéka

A Magyar Tudományos Akadémia könyvtára értékes hagyatékkal gyarapodott. Komját Aladár hitvesének és bátyjának ajándékaként a könyvtár kéziratárába került az első magyar kommunista költőnek a család birtokában volt hagyatéka. A gazdag dokumentumanyag legértékesebb része a költő kéziratai. A verseken kívül a könyvtár tulajdonába került Komját Aladárnak szü-

leihez és bátyjához írott több levele is.

A Magyar Tudományos Akadémia könyvtára szeretné teljes mértékben Komját Aladár hagyatékának gyűjteményét. Ezért érdeklődés fogad minden olyan bejelentést, amely elősegíti a hagyatékon kívül található kéziratok vagy a költő tevékenységére vonatkozó egyéb dokumentumok felkutatását.